

opusdei.org

Viatge del prelat de l'Opus Dei a l'Argentina

Mons. Fernando Ocáriz va concloure el seu viatge pastoral a l'Argentina. Oferim un vídeo resum i un article.

11/08/2018

2 d'agost 3 d'agost 4 d'agost 5 d'agost
6 d'agost 7 d'agost 8 d'agost

8 d'agost

En el seu últim dia a l'Argentina, el prelat es va acomiadar de la Mare de Déu de Luján, com va fer sant Josepmaria fa 44 anys.

Abans del seu pas per la basílica, va saludar un grup de dones que treuen endavant els Talleres Marangatú. Es tracta d'una iniciativa impulsada per fidels i cooperadores de l'Opus Dei per afavorir el desenvolupament integral de la dona i la família. Li van acostar una cartolina amb un *collage* de fotos dels diferents tallers que es fan. Mons. Ocáriz va escriure sobre la composició aquestes paraules: "Sempre fidels, sempre alegres".

També va saludar a les autoritats de la Fundación Marzano, institució que des de 1974 promou el desenvolupament rural i la inclusió social en nou escoles de les províncies de Mendoza, Santa Fe i Buenos Aires. Els va felicitar pel nou projecte llançat a Luján: el Centre de

Formació "Los Aromos". No va faltar l'alè davant els desafiaments —"és un treball imponent el que fan", va dir —, i els va animar a que treballassin molt units. En una foto amb la cronologia dels Centres de Formació Rural, va escriure aquestes paraules: "Amb la meva benedicció més afectuosa per a totes i tots els que traieu endavant aquesta magnífica tasca dels Centres de Formació Rural".

Ja a la Basílica de la Mare de Déu de Luján va pregar uns minuts i va resar una Salve davant la imatge de la Mare de Déu present en terres argentines des de 1630. Després, Mons. Ocáriz es va dirigir a una de les capelles laterals on el 2009 es va instal·lar una imatge de sant Josepmaria. Allà es recorden unes paraules del fundador de l'Opus Dei, pronunciades a Buenos Aires el 26 de juny de 1974: "Jo tinc fam de quedar-me amb vosaltres. I quan em vagi em

quedaré als peus de la Mare de Déu de Luján; aquí deixo el meu cor. Fills meus, gràcies, gràcies a Déu, gràcies a vosaltres, i gràcies a la Mare de Déu de Luján: perquè he vingut, i perquè me n'aniré, però tornaré; i, a més, em quedaré".

En el llibre de firmes de la basílica, el prelat va escriure: "Amb l'alegria d'haver resat en aquest sant lloc a la Mare de Déu de Luján, seguint els passos de sant Josepmaria, poso les meves intencions davant la intercessió de Maria, demanant per tota la nació Argentina ". El P. Lucas, sacerdot de la basílica, li va obsequiar amb unes estampes de la Mare de Déu de Luján amb trossets d'un mantell usat per Ella.

A la tarda, va marxar en avió des de l'aeroport d'Ezeiza rumb a Bolívia, on continuarà la seva gira pastoral per terres de Llatinoamèrica.

7 d'agost

Mons. Fernando Ocariz ha visitat la Universidad Austral, de la qual és rector honorari. A pocs metres de l'entrada, l'esperaven famílies, docents i alumnes de la llar d'infants Cauquén i els col·legis Los Candiles i Los Caminos.

Va recórrer primer l'Hospital Austral; després, l'edifici de graus i, finalment, l'Escola de negocis. Allà va compartir una breu trobada de diàleg amb totes les unitats acadèmiques de la universitat.

En aquest espai, Florencia Nizzoli, en representació de la Direcció d'estudis de les facultats, li va presentar una alumna de la Facultat de comunicació, la qual havia aprofundit el camí de fe en la Universitat. Representant el sector salut, el Dr. Ernesto Beruti, cap del

servei d'Obstetrícia de l'Hospital Austral, va transmetre al prelat una síntesi de l'aportació realitzada per la Universitat en el debat sobre l'avortament. Carolina Dams, la primera doctoranda de l'IAE Business School, va parlar sobre el valor i la felicitat de treballar, dia a dia, per amor i donant glòria a Déu.

Per la seva banda, Mons. Fernando Ocáriz va destacar la bona feina que es realitza des de la Universidad Austral: "El concepte d'Universitat indica no un conjunt d'elements independents, sinó una unitat. És una universalitat de sabers, de professors i alumnes que tenen una unitat. La interdisciplinarietat de les facultats, l'hospital i l'escola de negocis fan un tot. I també, la unitat entre vosaltres, a tots els nivells. Aquí he vist, i m'ha donat molta alegria, aquesta unitat, aquesta interdisciplinarietat. Lluiteu per això, que és una condició capital

d'eficàcia i de progrés; ajudeu-vos, compartiu, recolzeu-vos perquè ningú no se senti aïllat".

També va ressaltar la importància de tenir esperit de superació "i no per un esforç d'afirmació personal, sinó per servir millor els altres".

Finalment, el prelat de l'Opus Dei va rebre el diploma de Rector honorari de la Universidad Austral, títol que el Consell li havia atorgat el març de 2017.

Durant la seva estada va saludar també diverses famílies: dues trobades van ser especialment emotives. Enrique i Lili, amb els seus bessons de vuit anys, l'estaven esperant davant de la capellania de l'hospital. Enrique, professor d'Economia a la Universidad de San Andrés, pateix un càncer avançat. Va voler agrair al prelat la proximitat i li va lliurar enquadrats els *seus papers* acadèmics, publicats des de

2005 fins a l'actualitat: les seves hores de treball. Abans comentava que sant Josepmaria insistia a posar les últimes pedres a la tasca professional i que, per a un investigador, arribar a la publicació és posar l'última pedra.

A la sala de Neonatologia està internada Clementina, acabada de néixer, que pateix una síndrome genètica severa. Els pares, Carolina i Juan, van rebre el consol del prelat.

Analía, mare de Beltrán i Ignacio, bessons que van néixer abans de la setmana 30 de gestació i s'estan recuperant a Neonatologia, va tenir ocasió de conversar amb el prelat i compartir la seva experiència.

Durant els trajectes, el prelat va anar saludant uns i altres; estudiants, docents i administratius s'hi acostaven per mostrar fotos de la família, lliurar cartes i regals o demanar-li oracions.

En deixar el campus, després d'una foto emblemàtica a la façana de l'edifici principal de l'IAE, va travessar el Parque Austral i va saludar els del centre Arboleda.

Al vespre, unes vint famílies de Buenos Aires van tenir ocasió de compartir uns moments amb el prelat a La Chacra i emportar-se un consell i una alegria.

.....

6 d'agost

Mons. Ocáriz va visitar al matí el cardenal Poli a la cúria portenya i després es va dirigir a Barracas, per saludar les comunitats educatives dels col·legis Cruz del Sur i Buen Consejo.

Els nois del col·legi Cruz del Sur van rebre el prelat entonant "Siempre alegres", un tema d'origen salesià. En

acabar, el prelat els va demanar la lletra impresa per llegir-la amb calma al cotxe, de camí a la següent trobada. La tornada diu: "Nosaltres fem consistir la santedat a estar sempre alegres" i una estrofa expressa: "qui és un sant trist, un trist sant és; servir Déu alegres és la nostra santedat".

Martín, un nen de l'escola, li va presentar els dibuixos realitzats pels companys durant la "Setmana de sant Josepmaria", que eren exposats en una paret central i va regalar al prelat en nom de tots un joc d'escacs, pràctica que causa furor entre els estudiants.

Aquests col·legis desenvolupen un projecte educatiu d'inclusió, en permanent contacte amb les famílies. El Buen Consejo ha complert recentment 100 anys; el Sant Pare Francesc va enviar una carta de felicitació a través del capellà, el

padre Pedro Velasco Suárez. Fa anys, l'aleshores cardenal Bergoglio, havia beneït una imatge de la Mare de Déu que avui les alumnes van lliurar al prelat. Mons. Ocariz els va regalar una relíquia de sant Josepmaria per posar-la a la capella.

"Li vaig demanar un consell per a totes les mestres del col·legi —explica Sofía, una de les professores— i em va dir que no ens oblidem mai d'infondre l'amor de Jesús al cor de cadascuna de les nostres alumnes". L'esdeveniment va incloure cançons, violins, flautes, guitarres, salutacions, un ram de flors per a la Mare de Déu i preguntes de les estudiantes.

A la tarda, es va acostar a la nunciatura per tenir una trobada amb Mons. Léon Kalenga Badikebele, arribat al país el juny passat.

Finalment, va presidir la concelebració eucarística de la Festa de la Transfiguració a la parròquia

de Sant Benet de Palermo. En l'homilia, va reflexionar sobre la importància de la centralitat de Jesucrist, tant en la història de la humanitat com en la història de cada persona: "En Crist es compleix tot el pla de Déu anterior a Ell, tota la història convergeix cap a Jesús, adquireix el seu sentit en Jesús".

De la mateixa manera, recordant les paraules de sant Pau "per a mi viure és Crist", va afirmar que "la nostra vida adquireix el seu veritable sentit en Jesucrist" i va recordar tres passos de la vida espiritual que assenyalava sant Josepmaria: "Que busquis Crist, que trobis Crist, que estimis Crist".

Perquè la centralitat de Crist sigui una realitat, va convidar a "buscar-lo a la vida corrent: a la feina, a la família, en el descans"; i també a escoltar-lo, amb una escolta "transformadora", que es nodreix de

l'Evangeli i dels sagraments,
especialment de l'Eucaristia.

Va considerar, seguint el Papa
Francesc, que ens cal la fe "per veure
els altres com són, com estimats per
Déu, com els veu el Senyor" i va
subratllar que "de la unió amb Crist
neix la força apostòlica".

Va concloure amb una crida a
evangelitzar la família: "Que
important és el treball d'ajudar les
famílies! La família cristiana és i cal
que sigui l'Església domèstica, on
creix la fe, on creix aquesta cerca de
Jesús, aquest tracte amb Jesús, aquest
amor a Jesús".

5 d'agost

Per al prelat, el diumenge va ser un
dia de trobades amb joves. Va
començar a mig matí al Col·legi El

Buen Ayre, on centenars de noies de diverses províncies argentines i d'altres països el van sorprendre amb una cançó composta especialment per a donar-li la benvinguda. Els va animar a transmetre l'alegria de conèixer Jesucrist i, com ha anant fent aquests dies, va demanar oracions per a l'Església i per al Papa Francesc. Després, Bernie va compartir el goig que sentien pels cinquanta anys del Col·legi El Buen Ayre; monsenyor Ocariz va reconèixer el treball que docents i famílies realitzen en aquesta institució.

Valentina li va consultar com afrontar el desafiament de construir ponts i donar testimoni de caritat quan l'entorn no sembla favorable. El prelat va recomanar donar sempre testimoni amb serenitat, estimant la gent, i va recordar les paraules de sant Josepmaria, qui deia: "Jo no he necessitat aprendre a

perdonar, perquè el Senyor m'ha ensenyat a estimar".

Gràcies a les inquietuds d'Anita, Cata, Mirna, Abril i María, el prelat va parlar de santificació del treball, festeig, solidaritat i aprofitament del temps lliure.

Hom va viure un moment especialment emotiu quan Caro, que no és creient, va confiar al prelat que sempre s'ha sentit estimada i respectada en la seva llibertat a la residència CECU (Ciutat de la Plata), on viu des de fa cinc anys. Després, li va consultar com ajudar les persones de l'Opus Dei. El prelat li va dir: "Encara que tu no ho sàpigues o no ho creguis, Déu t'estima moltíssim. Ell és qui t'està donant les forces per tenir aquest desig d'ajudar els altres".

Una altra assistent va preguntar: "Pare, què li aconsellaria a les persones que som exageradament hiperactives i, que a l'hora d'aturar-

nos a pregar i escoltar què vol dir-nos Jesús, tendim a tenir aquesta mateixa celeritat i ni tan sols li deixem parlar?". El prelat li va suggerir "mirar Jesús al sagrari. Mirar amb una mirada de fe, de saber que hi és per a tu. Dedicar part de l'estona de pregària a no dir res: escoltar mirant".

Després, Mons. Ocariz va saludar afectuosament un grup de veneçolans que li van manifestar el dolor i la preocupació per la situació del país; i els va parlar de la necessitat del perdó.

A la tarda, promotors d'iniciatives dedicades a la formació i acompanyament de famílies van conversar amb el prelat, qui els va encoratjar a continuar amb aquesta important missió.

Més endavant, va ser-hi amb un grup nombrós de joves. La trobada va començar a ritme de guitarra i

palmes. Mons. Fernando Ocáriz es va referir al proper sínode dels bisbes sobre els joves i el discerniment vocacional. Va explicar que "tots tenim vocació, en el sentit d'una crida de Déu. Ell té un pla per a cada un: la santedat".

En la conversa, també va sorgir la inquietud de com ajudar altres joves a pregar. Va encoratjar-los a donar testimoni: "Transmetre la pròpia experiència. No tant en actitud de donar una lliçó o una classe teòrica. Entusiasme manifestant el teu entusiasme".

Felipe té vint-i-un anys, estudia Dret a Buenos Aires i és de la ciutat de Mercedes. Va preguntar com concretar la invitació del Papa Francesc per trobar Jesús en els amics, companys i, especialment, en les persones més necessitades. El prelat el va convidar a tenir sempre una "actitud interior d'obertura a les

necessitats dels altres". Va recordar que el Papa l'havia demanat en una audiència que "l'Opus Dei desenvolupés una tasca evangelitzadora especialment a les perifèries de les classes mitjanes". I va explicar: "hi ha una perifèria material i també una espiritual. A la gent necessitada materialment cal ajudar-la tant com sigui possible i aprendre d'ella".

El dia va acabar novament a La Chacra, on va saludar nombroses famílies, algunes vingudes de Rosario.

.....

4 d'agost

El prelat va mantenir diverses trobades a l'auditori Parque Norte amb fidels i amics de l'Opus Dei. Abans i després, algunes famílies el van saludar. Mons. Ocariz es va

aturar amb Alejandro i va compartir el seu dolor pel recent traspàs de la seva esposa, Mechi.

Mons. Fernando Ocariz va parlar als presents sobre l'esperança: va recordar un comentari de sant Josepmaria, qui evocava una anècdota d'Alexandre el Gran quan dirigint-se a alguns amics seus: "Veient-vos a vosaltres em queda l'esperança". El prelat va afegir: "A mi em passa el mateix a l'Argentina. A tots i a totes, l'amor de Crist ens urgeix, és allò que ens ha de moure".

La primera pregunta va ser d'Adrián. Recordant la carta del 14 de febrer de 2017, va preguntar com fer-ho millor per posar Jesucrist al centre de la vida espiritual. El prelat el va convidar a dirigir-se al Senyor amb aquestes paraules: "Jesús, farem això entre els dos".

Després, al llarg de la conversa es va parlar en diferents ocasions sobre la

família. A partir d'una pregunta de Javier, li va recomanar de començar a somriure a la porta de casa abans d'entrar. "Encara que estiguis sol. A vegades somriure costa esforç, per una preocupació o pel cansament. Pots arribar esgotat i potser no tens força per dir grans coses, però si somrius, això ja ajuda. No només ajuda la teva dona o els teus fills, sinó tu mateix". Guillermo, de Santa Fe, va voler saber com millorar la relació amb els fills. Una cosa similar va preguntar també Nacho, de Tucumán. El prelat va proposar ser realment amic dels fills: "L'amistat no és només que el fill tingui confiança amb el pare, li expliqui les seves coses, li obri el cor davant les dificultats o interrogants que tingui. L'amistat sempre és mútua: han de notar que hi ha sintonia entre els dos".

Rolando va compartir el desafiament per mantenir l'afecte quan els

membres de la família estan repartits en diversos països. En el seu cas, els pares a El Salvador i els germans a Argentina, Espanya, Guatemala, Estats Units... Mons. Ocáriz li va proposar aprofitar especialment les onomàstiques i aniversaris per estar pendants els uns dels altres.

A la tarda, el prelat va tornar a Parque Norte per conversar amb fidels de l'Obra i cooperadores. En un ambient molt alegre, li van donar la benvinguda amb cants i aplaudiments. Va animar a pregar molt pel Papa, "i no només perquè sigui argentí, sinó perquè és el Papa, és el Vicari de Crist per a tota l'Església. I perquè ho necessita i ho demana, té gran fe en l'eficàcia de l'oració de tots i de totes".

Marina va preguntar sobre el poder transformador del treball. El prelat va aconsellar posar Crist al centre de qualsevol tasca i així convertir-ho tot

en oració. A partir de la pregunta de Mechi, el prelat va encoratjar a conrear l'amistat, també amb les persones que pensen de manera diferent a un mateix, descobrint els punts en comú.

Arran de les experiències de Goldi i Alejandra, va animar a ajudar les famílies des que són joves i transmetre experiències vives. Va destacar que "la clau rau a veure Jesucrist en els altres, en estimar cadascú com és". A més, va afegir: "Hem d'estar sempre contents, i quan no ho estiguem, no cal esperar que l'alegria vingui a nosaltres, cal reconquistar-la. Reconquistar la presència de Déu, l'acte de fe que Déu ens estima, que estem amb Ell, que som d'Ell".

Ana es va emocionar en explicar-li el treball que realitza juntament amb un grup de persones a una zona vulnerable de Rosario. El prelat va

ressaltar la necessitat de ser cada vegada més compassius i engrandir el cor perquè hi càpiguen les necessitats i misèries d'aquells que pateixen.

Recordant una pregunta que li van fer a sant Josepmaria el 1974, Verónica li va demanar al prelat que deixés un missatge per a tots els argentins. Fent-se ressò de la resposta del fundador de l'Opus Dei, el seu successor va dir: "Que us estimeu, que us compregueu, que us sabeu perdonar si cal. Que us estimeu, no és una qüestió de sentimentalisme, sinó d'una veritable preocupació pels altres. I com és possible això? Des de Jesucrist, veient Jesús en els altres".

Mons. Ocáriz va concloure la jornada a la casa de convivències La Chacra, on va saludar famílies de diferents parts del país. Alegries i penes, projectes i benediccions van sorgir

entre les desenes de persones que van obrir el seu cor al prelat. També silencis, com el cas de Luis i Inés, que es van emocionar i van poder dir poques paraules. En diverses respostes, el prelat va insistir que l'oració és el més important. Després d'aturar-se uns minuts amb cada família, el prelat va beneir els presents, animant-los a convertir qualsevol ocupació en un motiu per viure la presència de Déu i l'alegria.

3 d'agost

Al matí, el prelat va arribar a l'Argentina. El va rebre a l'aeroport el padre Víctor Urrestarazu, vicari regional, al costat d'altres amics.

Va arribar a la casa de recessos La Chacra a mig matí. L'hi esperaven alguns dels primers membres de l'Obra a l'Argentina, altres de diferents províncies i l'equip de joves que ajudarà en les activitats amb famílies.

Va celebrar la santa Missa amb el mateix calze que sant Josepmaria havia utilitzat el 26 de juny de 1974. En una homilia breu, va convidar a reaccionar amb fe davant les dificultats, una fe que porta el cristià a viure esperançat i alegre.

Al Centre d'Estudi i Treball La Chacra (CET), va tenir una trobada amb algunes universitàries de Veneçuela, Bolívia, Paraguai i de diferents ciutats d'Argentina. Luisa, veneçolana, li va relatar les dificultats que està travessant el seu país i el prelat va convidar totes a resar per la situació de Veneçuela i Nicaragua, secundant el Papa Francesc.

En finalitzar la trobada, el prelat va resar davant la imatge de la Mare de Déu situada en un dels passadissos de La Chacra, la mateixa davant la qual sant Josepmaria havia pregat,

segons recorda una placa commemorativa.

2 d'agost

Durant els pròxims dies, el prelat es trobarà amb grups de fidels i amics de l'Opus Dei, saludarà nombroses famílies de diverses províncies i tornarà a visitar —ara com a prelat— algunes de les institucions socials i educatives inspirades per sant Josepmaria al país.

Tindrà oportunitat de recórrer els col·legis Buen Consejo i Cruz del Sur, situats al barri porteny de Barracas, i que porten endavant un projecte integrador per a gairebé mil alumnes provinents de la villa 21-24 i dels barris limítrofs.

Celebrarà una missa per a famílies a l'església de Sant Benet i rebrà el títol

de Rector honorari a la Universitat Austral.

Abans de continuar el viatge cap a La Paz (Bolívia) pelegrinarà, com sant Josepmaria i el beat Àlvar el 1974, al santuari de la Mare de Déu de Luján, patrona de l'Argentina. També saludarà les promotores i les participants dels Tallers Marangatú, una iniciativa que busca donar poder a la dona a través de la capacitat professional.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/viatge-pastoral-de-mons-fernando-ocariz-a-argentina/> (17/03/2026)